

כָּלְבִּים כַּתְבָּרְכוּ נַעֲמֵךְ כָּבָשׂ

የኢትዮጵያ የሰውን ስራ ተስፋል

לכל שבת ושבט וספֶר אחד נתגנו בארון לעה. שנאמר ל Koh
את ספר התורה הזה שכתבם אותו ווי.

בכלה נסחף ג'לון גנדי

וכשהיה לעני מותו החל ללחוב התורה בספרים וכחכ ששהה עשר ספרי תורה גנלים כלם מבית בראשית עד פס' לעזען כל ישראל (ביב' פק' דף ב') ונונת ספר לכל שבט ושבט להחנהן כת ולסת בזקתו והספר השלישי عشر נהנו ללוויים ואמר להם לקח את ספר התורה הזה ובריטם לא). אחר כך עלה אל ההר בחצ'י היום השבעי (ספר ס' איזאיא) לחודש אדר (מלה ד' ט' כב' אישר ודרכא הקבלה). והוא דמקורה והוא אשר קדשו טינה בעינינו בשכבל שחרנו ופקדו אותו חמים לו לבכד וסעה שעלה אליה וכן אמרו עליהם ושלות (פסה ד' ט' בזאת ובזאת לא כת אלא עליה ובשפתם בפה)

⑩ నువ్వు వ్యక్తిగతికాలంలో నువ్వు వ్యక్తిగతికాలంలో

ויהי בארכבים שנה, כאשר 1 היה בסוף הארכבים שנה בריח שבת אסף משה כל ישראל ואמר להם הנה קרב עת מותי כל 2 מי שסכח דבר הלכה יבוא וישנה וכל שיס לפרש יבוא ויפרש. הויאל משה באר, כאשר הגיע אותו הימים הנזכר החל לכתוב וכותב בכתב ידו 3 שלשה עשר ספר כולם גוילים מן بي בראשית עד למד ישראל מראש חדש שבט עד שביעי אדר ונחן 4 ספר לכל שבט, וספר הניחו במשכן פס הארון כמו שנאמר 5 לקוח את סער התורה זהה, וזה לא יתכן אלא בדרך נס לפי שההשגחה עמו והוא בפועל מעתיק לפיכך נקרא מחוקק.

⑪ సామాన్లా

— כ' וַיְכַתֵּב מֹשֶׁה אֶת־דְּשִׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּלֶטֶר אֶת־בְּנֵי

12. వ్యక్తిగత విషయాలలో

יבר אחר, ובן אמר בינו שידע משה שהינה לו למות באוטו ביום, מה עשה. אמר ר' ינאי כתב שליש עשרה תורות, שהם עשרה לשנים אשר שכבים ואחת הגין

קָרְוִין שָׁאֵם יַבְקֵשׁ לְזִיף דָּבָר

שיהיו מוצאים אותה שברון.

אמיר משה מתוך שאני עסוק

בנטורה שפה חיים היום שוקע

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בְּרוּמָה וְעִשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוּם לֵא-
אִיכֶל עוֹד לְצַאת וְלִבּוֹא וַיהֲזָה אָמַר אַל-
לֹא תִּעֲבֹר אֶת־הַיְמָן הַזֶּה

ج ۲۰

ב' צדך אדרון נס סתת עזרתך נס
ב' נס מושך נס גל הדרון נס מושך נס ב' נס מושך נס שומך נס מושך
ב' נס מושך נס גל הדרון נס מושך נס ב' נס מושך נס שומך נס מושך נס

جامعة الملك عبد الله

卷之四

או לשבח שביבנה כבוד מה
כבוד. ובין שביבנה כבוד נול פונה
בצורך זרואד אלוהים ב' כבוד ועשרה שנה
האחים. וזה לא אכם עד ליום לכא שאמ'
היום ב' תאל הדת' ב' מלמד שבקה
הו יפה' ויזהו אשתה של נזקן כבוד
הו יפה' נזקן לודש שאמר ב' את מברך

ט'ז

1. תרגום מילויים בפונטיקון (סימני פוןטיקון)

ולדבריו ציל במשה דנולד בו באדר,
ואיך בו באדר נשלמו ק'כ שנים, ח' אדר הרי שנות
ככ'א. ואיך אמר בו ק'כ' שנה אגבי גזים:

הנ' קרבן זבוב.

בכונך נאנה ג' במקורה

כל הרכיה שיבורו **לְמִשְׁעָה** בפיו בפרשת נרנגן שנאמר
יארנו לך את ליחות האבן דתורה והמצות תורה זו
תורה צנברב דבעה זו פרישת צניע לעשיה תורה זו
על צ' המצאות וצנעה זו היא הנקיאת תורה שבבעל פה כל
זקנאה בפה משה רבינו קדום ספנות בפה ז' יתמן כפר

כחן י"ג ס"ה ולויך לפסר שכח נבנתה
והכח חירץ כשל"כ כי' דכחן ע"י בס
וכבנעת קולמוס דכחן ג' מתחם מלחכה
ומפרט מעכ"ת מסום שכוח נחופן סגולוי
לム ע"י נצע ע"כ חו"ר מעכ"ק.

ששת ימים העטך מלוחכה וגו'ם הצעמי יכח לנכ'
 קרט בנה פנפון לכ' כל הנעטך גו' מלוחכה
 יומת גן הנעטו לח' כל מושגוויכס גו'ם הפננה. ברלו"ס
 פרק ט"פ [ס"י יג] בקתה הי' ס"ד מטה' וגו'ו פ"כ מה
 בנה לי' כחן יג' ס"ח צלותו כיוס, וממ"ס נספער פארכו^ר
 מלומיות, ומכהן מבהלהויס בנהטו מנומס פאי בנטרכ'
 וכזום' פ"כ כותה בנהט.

סָבִיב כְּלָמָדָה.

עוד ספר שחשין היה ידוע שם והכותב והוא היה שרבר ותקלטם כתוב מאליו ומושוויה כהב כטה טרטרם. וכן שבע מנגינות קשט אבר אבט, וכתאיין שפטני שחשין הריל שם המצויה לטאזו חקם הכהןויות.⁸

537 NO DIL. OGD PIL

ועוד רגע אדבר, כי שמות הקודש הם פעולות
אמתיות ממה שראיתי בעיני מאיש מופת
מוריה כהן צדק צצ'ל, ומה שחז"ל עסכו בס' יצירה
וברא גברא [סנהדרין ס"ה ע"ב]. ואמרו ישע"י אמר
שם ובלע בארץ [יבמות מ"ט ע"ב]. ואחחותל כחוב
שם וקפ"א תחומה [סוכה נ"ג ע"ב ע"ש] הוא שם
מילואו של שם אל, משה רבינו ע"ה הרג למצדי
בשם המפורש, וב"כ י"ד ע"א אמרו ר'AMI כתוב
ת' ס"ת ואמר להו דלמא תורה צוה לנו משה כתוב,
היה קשה לי הלא מרע"ה כתוב י"ב ס"ת ביום א' וכו'
ואין רב גובריה בזריזות, מ"מ כיוון שהוא בטבע
המציאות, אפשר שהוא כתוב כל שנתוין ת' ס"ת,
ואם מרע"ה על ידי השבעה כתוב, אם כן אפשר
א"כ גם רבAMI ידע וזה השם. ואמרותי, היינו דקאמר
הש"ס רבAMI לא כתוב אלא השם היוצא מרת'ת
תורה ציווה לנו משה הוא כתוב, דהיינו גמטריא Kas"ת
כידען:

מיכל ביבס נוינט נויביג

שללא ראה ספר אליו שלא ניתן יכול לדעת כמה בר חיליה בחכמתה, שכן
וותר בעמיין אחד של הספר והוא שוחך לייב' מעינות וע' תפרים, יותר
טכל מה שבכתב בספר הפורדים ובהרבה משאר תבוריו אשר נודפסו, ואמר
שבברברה היה לו שם הכותב, כי אין דרך וצבע לכתוב כיב' חיבוריהם
ונפלאים, ספר אלימה וספר אור יקר על ההזד וזתיקונים רעה ממנה
ספר יצירה, שם גודלים כמו הנם, ופירות מודש רבא, ופירות על התורה
על זיך ופשט הוברים וברים נפלאים שהם כמו ספר עקדת יצחק בכתה,
ופירות כל הפלות حق מכל השנה זו מכל המתודים וכוננות השלון
ההאכליין, גורשו דמל' והטלה, ושאר דברה ספרים אסף לא דעתך לך

13. מִלְבָד מִלְבָד (מִלְבָד) (מִלְבָד)

אמר רבי חלבו (יב) שלש עשה ספרי תורה בתב משה באחיו הום שציא מן העלם אחר כל שבת ושבת ואחד שווה טונה באחן שם יבקשו ישראל לוייף מותכה לא הוא נולין.

Σ ΙΝΟ ΡΝΟΑ ΣΩΣ ΕΙΣ

Digitized by srujanika@gmail.com

⑯ S DIDIN OLP

Go up one page

משׁ מֶלֶךְ נִימָג קַח כָּלֹת לְקַח לְאַסֵּט וְכַט נְטַת קַח צְמַנָּה
קַח דַבָּר וְסַו וְצַמְנָה קְלָמָק כְּנִי קְדַשָּׁט נְטַל

כָּבֵד יְאֹהֶן בְּרִיּוֹת אֱלֹהִים

בשליך בקדושים סמתקין קסיות ברכ"ה ז"ל פ' מעני פסחים סי' י"ג על כמה מורים שמרימים מות צפנת וכלי ליה"ל לדו' ציוס

3

מג'יך כיכר ירושלים, נס ציונה 300, נס ציונה

זריריה ששהן סיל דפרעה בעצמו כתבן בזים מותן, ולא תקישה הארץ בתבן בשטח
לוּה טרָרִי: יְבָאָן וְאַיְלָךְ כתבן בדעתנו, כמו שastersים שלא כתבן אונן ח
פְּקוּדִים בְּרוּדוּ כַּסְתֵּב כל התורה רֶקֶד רְמֹעֵן שְׁהָוָן דָּבָר שְׁאָלָתִים, והָרָה יְכָלֵל
לְבָתוֹג בְּשָׁמָת. וּמוּהָה הַפְּנִים נְלִיפָּה, דָּאוֹתָן חַסְפּוּקִים יְיִידָּקָרָא אֲתָם וְאַתָּם
לְהָרוּתָה עַל גָּדְלָה מְלָחָן שְׁבִיבָּנָה. כֵּל וְכַתְבָּתִי בָּדָרָךְ אֲפָשָׂר. וְאֵם
שְׁוֹנִיאָה הוּא הַטּוֹב יְכָפֵב.

בזה נכו לא באר הפסוק שהחלהנו. ונגידם דברי מהר"א שכתב בפס' קידושין (ט'
ו) ווריך בפסוק ואשׁ כ ט' אית' מספר ימי אמלא למה לא בת' אית' אמר סוף
שנחייך אמלאו ומישב, באחוט מספר עניותינו נשלים יום קודם, עד משל' פסח
שנולד בו באדר ויה ספה שנוויתו שלבים בר באדר, אך הקב"ה פטלים יום יומם.
לעתם רבינו ר' מאיר קרבון גוזה אמלאו, ותבונתו ברורה.

וכבר בתבונת בקוקס אחר טעם בוה, למזה באמת הופך לו אותו יומם ונבד לאלהו
טילין נס כאן טנעם נכון שהופך אותו יום. עפ"י מיש' בפ"ר האוינו והוא
תמנגן סותה ימ' ט דאוותו שבת של דיו זוני ויתה שהענין משה תורנגן ליהיש
שיחאה דורש ברויין, טיליא יאפרו בהרי רבק לא הה קר להדרם ראש וכו', ועוד דאין
טבלוכן גונשנה בחברתה אפי' כטלא נטמא כמו שהשיב הקביה לדוד המלך מיה (ט' ג' א)
ולכל הוכרה להופך לו אותו יום דבריהם הקודם היה עדין ארכי של ספה ולא היה
אנאי לירושע לרודש פנ' רבי, אך עבשוו חבר הגני ארבי של יהושע ולא תקשה, הא
געג' מלבות של משה בארכי של יהושע והאנ' קרשא פהאר שדורותם לבבורי לע'

ובזזה פכואר, אבל ישראל ידע שמרימה ראי לחיות רק ק' ב' שנה ולא יותר, ונשיכו ראו שהוא יום יותר, וכבר שמא הותר הנדר לבנים לא', אך אמר להם: בין סאה ונשרים שנה אבוי הום — הום מלוא ימי ושתני, כלומר עניט (ששנויות וכור) ששנויות מלוא אמרתול מיט הקביה פשליים מום אל יום במשבר מהירשיא. ושד אמר להם: לא אוכל שוד לצעאת ולבוא, שאני רשאי, שנטלה מיטני הרשות וננתה ליהושע וזה שמים: יהושע הוא החבר לפנ'י ומפני כבודו של יהושע הוסיף לו יום והמסיל שטחן נהנוינו בו ברוך ונחאה הרבה.

הנ"מ דרכו יתנו ערך מילויים

התרה חסרם בלום י' "פשתון של דברם כי דמעת ותדע עתו של משה על מה שייען אחריו מותו כי השחת ישיחון וחלא וכו' שיכנס עמהם לארכ' ישראל לחקען אותם יתר במקום נאמן לבטל גורת הגלוות שנאמרה בבן הבתים הזה ואוטו דמע' מגנון הזה מן החשור שבאישון בת עין יוד טיפן טפין צילל אותן ונחל' י' מבזבז בעם השמים עד שהיו האנויות מתאימות זואנ' עינו של משה ולא ספר

ה' נילס און נס | סטודיו 29

טונה גמלנה פד טאנז נקנץ ואיזין ט' מילר דע ס' 30

אנו שרים וארחים לungan האקס סטוליך מגרון'ג ולכט'ג מגווען גלעט'ג יונען גלעט'ג. כי חכמת גלעט'ג נרכינו'. נפצעת מכם דעט'ג דעט'ג כה' פלנער בער'ג'ה' גלעט'ג אלען.

הנ

לא אכמנם, ובכל מקום הפליא לדבר בדברים שהם כבשונו של עולם. ושם עמי שעשה פירוט לספר ברית מנוחה שהזוא אמר שכל דבריו מהם ודברי קבלה שאמר מעיד. וברוך אשר חילך מכובדו ליראיו,

الطبعة الأولى

על כו מה

עשה בקצת מהיים כתוב כל התורה מבראשית עד לעיני כל ישראל, למען יראו כל ישראל ויאמרו הללו גם מכתב אליהם זה כמעשו בלווחות, כי מי גבר יכתוב כל התורה בקצת יום אחד, אך אין ספק כי כאשר בלווחות היה נראה כאילו משה הכותב, אך הוא יתברך היה העושה בעצמו, כך בכתבו את ספר התורה היה נראה כאילו משה הכותב אך הקב"ה הוא היה הגועש בעצם.

24. בכוכב כחינו אוגה אגדת יין

איך היה א' יאפשר שטוהר רוכינו עלוי החולום יטלום
השראה החאותויה יעריכה לה אסכל עד חומס כלופר
טהונגן'ס נשלמו סעד עזםם סגד קחשותם כבו שאמרנו
לעפלה בכתיביה שאבר נם בן עד חומס' .

25 ECLC CNTC 018 215.11

אַתָּה יְהוָה הַקֹּדֶשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְמִיחָרֶת נָעֵל מִשְׁמָרֶת כְּנָדוֹל וַיַּחֲזִיקָה
הַיְהּוּדִים וְאֶלְעָם אָדָר הָאֱלֹהִים
וְהַמְּרוֹרָה וְהַגְּזָבָה וְהַבְּשָׂר
בְּצִבְּתִי יְהוָה כִּי טָלָא לְהַטִּיל קָנָה
סָפָרִים וְאוֹרֵךְ בְּכָרְבִּיר הַשְׁרוֹן
לְכָל יְסָדָה וְאַחֲרֵ כל הַכָּתֵב שְׁדָרָבָן
הַלְּהָבָה בְּעֵדָה הַזֹּאת דָּוְלוֹ בְּעֵצֶם מֶלֶךְ יְהוָה
שָׁמְחוּ לְבָבֵז וְבָבֵז וְעַלְהָ לְהָרָה הַעֲרָבִית
בְּאַבְלָתָן סְגָנָם בְּגַדְלָיָן בְּגַדְלָה תְּמִוָּה

26. תְּבִשֵּׁבָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

נִתְחַלֵּרְתִּים חָמָרִים . כָּל דָּגְנָיו קִירְתִּים מִתְּבָנִים מִתְּקִינָה מִלְּדָה לְחַכְוִיכְרִים
מִכְּרָמָת . אֶל גָּדוֹקָן יָמָם . כִּמְתֻמָּה וּדְרָה, גִּזְלָה חֲסָרָה, נְכֹזָה תְּמִלָּה
פְּנִימִים . כָּוֹנוֹתָמָרִים לְבָצָחָתָנָה מִקְּדָשָׁה . הַלְּבָנָה סְלָדְרִים סְמִינִים .
זְבַּעַתְּמָתְכָבָה וּכְסַתְּמָתְכָבָה מִתְּנוֹתָתָה . הַלְּבָנָה סְלָדְרִים סְמִינִים .
לְנָן . עַל כִּירְבָּנָה מִלְּוָקָן נִגְּנָה מִתְּמִדָּלָה דִּינְיָה כְּלָלָה כְּלָלָה כְּלָלָה
וּכְלָלָה כְּלָלָה כְּלָלָה כְּלָלָה . בְּכָבְנָה וּבְכָבְנָה וּבְכָבְנָה
(נִגְּנָה רְאִיָּה) הַלְּבָנָה זְרִיחָן וּמִסְּרָמָה מִתְּמִמָּה כְּבָתְמָה כְּבָתְמָה
וּכְבָתְמָה . בְּכָבְנָה הַלְּבָנָה זְרִיחָן וּמִסְּרָמָה מִתְּמִמָּה כְּבָתְמָה
לְלָבָב) אַלְמָץ בָּה בְּקָק , יְמָמָה בְּלַת מַחְרֵחַ קָדָן . וּכְמָה יָמִסְתָּה
בְּקָרְבָּן צְמָקָם וּבְצָעָם . נְסַמְּפָגָמָה גַּוְסִּיבָּה גַּנִּים יְדוֹ וְדָרָה יְדוֹ זְמִינָה חַדְמָה צְבָעָם .

③) $\text{G}_1: 3^{\circ}$ DSE

אך ביהוח אל-תמרדו ואקם אל-תיראו אתח-עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעלהם ויהוה אנתנו אל-תיראים:

କାନ୍ତି

אָכֶל יִתְפַּקֵּן שִׁיקְמוֹ הַכְּחֻוֹב לִמְהָ שְׁנוּדָע בַּי
בְּלִיל הַחוֹטָם לֹא יִהְיֶה אֶל לְרֹאשׁ
הַאֲישׁ אֲשֶׁר יִמְוֹת בְּשָׁנָה הַחֲרָא, לְכֹה יֹאמֶר
בָּكָר סָר אֶלְמָ מַעֲלִיכָם, שְׁגָנוֹר עַלְיָהֶם
מִיתָה, וְהִ אַתְּנוּ, כִּי הוּא הַשׂוֹן בְּקַרְבָּנוּ
רָעוֹשָׂה לְנָגָב נְסִים וְנְפָלוֹת לְעֵינֵי כָל רֹזֶה,

כט' | סד"ה | PL 33

וְהַרְמָבִין וְלֹא פָרֵשׁ סֶר אֶלָם מַעֲלִים, שַׁהוּפָר
הַצָּל מַעַל וְאַשְׁם, מִפָּה שִׁידְרֹעַ כִּי
כָלִיל הַחֻמָּס הַגָּדוֹל שֶׁל הַוּשְׁעָנָה רֶבֶה, הַוָּא
יּוֹם כִּי לְבִרְיאַת קָעוֹלִים, לֹא יִמְצָא צָל לְרֹאשׁ
קַי שְׁעַתֵּיד לִמְוֹת בָּאוּתָה שְׁנָה, וְזֹה קָאַלְוָה
אָמֵר קָבָר נְגַדָּה עַלְיכֶם מִתְחָה. זֹאת בְּגַנְתָּה
וְאַךְ עַל פִּי שְׁנָיאִינוּ לְשׁוֹנוֹ. וְגַרְאָה כִּי זֹאת
בְּגַנְתָּה הַקְּתוּב שָׁאָמֵר (שֶׁם ב') עַד שִׁיפּוּת הַיּוֹם
וְגַסְוַי הַאֲצָלִים, יָאמֵר כִּי קְשַׁהְגַּע הַזָּמָן שִׁיפּוּת
הַאֲדָם וַיַּצָּא קָרוֹת מִפְיוֹ אוֹ יִסְתַּלְקֵךְ אֶלָו וַיַּחֲרֹב
לְאַלְלָל שֶׁל קְשָׁם הַרְשָׂום בְּדָר, הַקְּבָחוֹת שְׁבָתוּבָה
בו (הַלְּלִים קְרִיאָה) ה' צָלָק. וּלְפִי זֹה קִיה יָכֹל
לוֹמֶר וְגַס הַאֲלָל, אֲכָל אָמֵר וְגַסְוַי הַאֲצָלִים כִּי
הַם שָׁנִים אֲדָם, בְּבִיאָה וּבְבִיאָה דְּבִכּוֹאָה.

CNT: O.NI doc# 008-1

ול-בָּשָׂר כְּפָתָם מִלְּאָמָר מֵצֶד קַדְמָה לְ (א) כָּלָמָס מִלְּאָמָר מֵצֶד קַדְמָה
סָבָב וְלֹא מִשְׁמָרָה תְּמִימָה כְּלָמָד בְּזַעֲמָה כְּלָמָד בְּזַעֲמָה כְּלָמָד בְּזַעֲמָה
וְלֹא כְּלָמָד בְּזַעֲמָה כְּלָמָד בְּזַעֲמָה כְּלָמָד בְּזַעֲמָה כְּלָמָד בְּזַעֲמָה;

25 ମୁଖ୍ୟ ପାଇଁ କାଳିକାନାଥ ଏବଂ ଶର୍ମିତାନନ୍ଦ

ולזה נראה דאמר לא אוכל לצאת ולכוא, ודרשו
חו"ל (שם) שנסתהמו הימנו מעינות החכמה,
וhteבעם כמ"ש בעל מגלה עמוקות. כי הנשמה
נסתלקה يوم מקודם. וא"כ א"ש, בן ק"כ היום. כי
יום ההוא שכבר נסתלקה נשמהו ונסתהמו מעינות
חכמה. כלל יחש:

רְמֵם — DNP תִּלְכָה כַּיְדָה 26

טמאה טבדי מהתוויות פכויים סכט קבורי מתקין רכינו ככפי דנן:

2019. Naccd N illc p. 27

מג. משה עבדי מת אחותות שנויות שבת
מכאן שמשה רבינו נפטר בשבת
תשב"ז לתלמיד מוהר"ם זיל סי' תמח. ואפשר
לומר דלכן רמו באתיות שנויות שב' הרמ"ע
וזל הביאו בס' יערות דבש דף צ"ו ע"א
שנשמרו נסתלקה בע"ש ואיש מס' זיל דבריו
פיטרתו כ' (י"ד) ס"ת ונפשו נסתלקה ביום
שבת ע"ש' ולרמו זה גרמו שבת באתיות
שנויות רמו וכבר בע"ש נסתלקה נשמרנו ווואת
שנית נפשו נסתלקה בשבת:

הנ' יארכ נאנט גאנדרן ד:ג

יב) בתש"ז סי' חמ"ח משה עברי מות אחר), ולזה כתוב הרב הנ"ל שבת נרמו יירושע א' ב') אהיות שנית באחותיות שנית להורות ואת שבסבתה היה לו שבת', מכאן שימושה נפטר בשבת, וככתוב פטירה שנייה עי"ש, ואני ארמוץ עוד, מש"ה על ה רב הנזול חד"א זלה"ה נס' דבש לפ' עבד"י מ"ח בגימטריאו אני ע"ת רצ"ן, הוא מעכבה פ' בגין דלכל הרמו באחותיות שנית היא מה שאומרים ואני חפלתי לך ה' עת רצון, על פי דברי הרמ"ע ז"ל עשרה מאמרות אמרו וכין שהדריא מהיכנא נפטר במנחת שבת, חיקורין צח' פיג'ן שתירין קושית הרא"ש ז' ואומרים ממתנהמים י"י רועי לא אחר. רצ'ל והאריך להוכחה ודי אפשר לומר שנטטר הגם שנפטר הרעה הנאמן, עכ'ז' כין שהשי' בשבתה רק בערב שבת (עיין ברוא"ש פרק ערבי) הוא רועינו והוא חי וקיים עד כן לא פסחים (psi ג') וחירץ הרמ"ע ז' של שנסמות אחסר.

סוכת ניירן ס.א) ס.א)

ס"ר שנייה למי שסר צילו לא יחייה שנה
ובعود שמדובר מאור
שלו למעלה יהיה זה של מטה זה ויברא
אליהם את האדם בצלמו הוא מолов למעלה
בצלם אליהם בר"א אותו זכור מאור. אבל
כבה אור למעלה כבה אור למטה לכך כשראה
שה מолов כבה למטה. כתוב ברםע וימת שם
משה עבד ב':

40

ימינון בראון וטילר

ולזה נראה דאמר לא אוכל לצאת ולבוא, ודרשו
חו"ל (פס) שנסתהמו הימנו מעינות החכמה,
והטעם כמ"ש בעל מגלה עמקות. כי הנשמה
נסתלקה يوم מקודם. וא"כ א"ש, בן ק"כ היום. כי
יום ההוא שכבר נסתלקה נשמהו ונסתהמו מעינות
חכמה, ללא יחשך.

אך ביהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְּנָה אֱלֹהִים אֶת-עַם הָאָרֶץ
כִּי לְחַמְנָה הַם סָר צָלָם מַעֲלֵיכֶם וַיְהִי אֶתְּנָה אֱלֹהִים:

③2) perj

אָבֶל יַפְקִד שִׁירָמוֹ הַכְּתוּב לִמְהָ שְׁנוּדָע כִּי
בְּלִיל הַחֻוּט לֹא יֵהָה צֵל לְרוֹאשׁ
הַאִישׁ אֲשֶׁר יָמֹת בְּשָׁגָה הַהָא, לְכָה יָאמֶר
בְּקָרְבָּר סְדָר צָלָם מַעֲלִיקָם, שְׁנָגָר עַלְיָקָם
סִימָה, וְהִ אַתְּנוּ, כִּי הוּא הַשּׂוֹן בְּקָרְבָּנוּ
רָעָשָׂה לְנֵנוּ נְפִים וּנְפָלוֹת לְעֵינֵינוּ כָּל רֹזֶאהָ,
עַל כֵּן אָל תְּרִאֵם :

כג' | פד"ה

וחרמְבֵין זיל פָּרֶשׁ סָר צָלָם מַעֲלִים, שהופר
הצאל מעל רואשם. ממה שידוע כי
כליל החותם הגדול של הווענאנא ובה, הוא
יום ציו לבריאות העולים, לא ימצא צל ללאש
מי שעתיר למות באותה שנה. וזה קאלו
אמר בדור גנוראה עלייקם מיטה. זאת כונתו
ואף על פי שאמר (שם ב') עד שיפוטם ניומ
כונת הקחוב שאמר (שם ב') עד שיפוטם
ונסח האצללים, יאמר כי קשׁהגען הזמן שיפוט
האדים ויצא הרות מפיו או יסתפרק צלו ויתחרב
לצל של שם הרשות בד' התיבות שכתובות
בו (קהלים כג) ה' אלה. ולפי זה היה יכול
לומר ונס האצל, אכל אמר ונס האצללים כי
הם שנים באמון, בכוונה ובכוונה דרבינו.

34) Can one do

כלב נטה ג'רמי
אל זב קומן מל' (ג) כלב נטה ג'רמי מלה דקוטה לא מה נקיון נקיון
כלב נטה ג'רמי מל' נתקוק נטם כה שלל (ה) שיטח צבליים נטם כה ורטל נטם

三

NAME: ANNE MARIE GIBSON

ישבו חדר מוכח שימוש רבניו עיה נסתלה שבת י"ז נמצאת בתשופות הנגויים. אמן ואנו רואמר כיר' ינאי במדרש רבה י' כתנה דסידר עולם וכורו הרא"ש בפרק פסחים ומהותם מוכח שהיה בעבר שבת. ושל ללמד שאן ההור חילק שחריר אמר בראשתו תזרעה כי במנחה שבת כי מודרש דמשה אחבטל י"ל יעוץ לומר כן למי שידי עסניות באotta שעלה להוסוף ח' פסוקים בספר התורה זה לא היה ודאי בשנת דילכון למלימור בכחאי גנווא במתים חפשי הוא מאן אוית ולימור שבערב שבת היה סתב והחומרה רגמו שבורוב במקומו לא וצוחל לזרמי עיר יומם שבת שעת המנחה י"ש סמן לה